

ΕΙΣΑΓΩΓΗ
ΛΟΓΙΚΗΣ

ἢ τῷ
προδιαίχῃσις εἰς ἀπασαν τὴν λογικὴν μέ-
θοδον τῷ Ἀριστοτέλει.

Συγθεθεῖσα μὲν παρὰ τῷ Σοφωτάτῃ ἐν διδα-
σκάλοις κυρίῃ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΟΥΓΔΟΥΡΗ

τῷ ἐξ Ἰωαννίνων

Τύποις δὲ ἐκδοθεῖσα ὑπὸ

ἸΩΑΝΝΟΥ ΚΑΡΑΤΖΑ

τῷ ἐκ τῆς Λευκασίας τῆς Κέρκε

Ἐν ΒΙΕΝΝῃ, 1792.
Ἐν τῇ Τυπογραφίᾳ τοῦ ΒΑΟΥΜΑΤΣΤΕΡΟΥ.

ΤΩ, ΠΑΝΙΕΡΩΤΑΤΩ,
ΣΟΦΩΤΑΤΩ, ΤΕ & ΘΕΟΠΡΟΒΛΗΤΩ,
ΕΠΙΣΚΟΠΩ,
ΒΟΤΑΕΜΓΟΤ ΤΗ-Σ ΟΥΓΚΑΡΙΑΣ.
ΚΥΡΙΩ, ΚΥΡΙΩ,
ΔΙΟΝΤΣΙΩ
ΠΟΠΟΒΗΤΖ!

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΝ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ΠΑΝΙΕΡΩΤΑΤΕ ΔΕΣΠΟΤΑ!

Περίττον, ἢ μάλλον εἰπεῖν ἄτοπον,
σοφώτατε Δέσποτα! ἤθελε Φανῆ παρὰ
πᾶσι τοῖς αἰσθήσει τε, καὶ νῦν ἐσολισμένοις,
δι' ὧν διακρίνονται τάτε ἐσωτερικὰ, καὶ ἐ-
ξωτερικὰ ἀντικείμενα, τὸ δῆλόν τε καὶ
σαφῆ κατασηῆσαι τὸν ἐράνιον ἐκεῖνον πλα-
νήτην, ὅταν λάμπῃ τηλαυγέσατ' αἰκῶν.
ζωογονῆ ἐνεργητικώτατα πάντα τὰ ζωτικῆ,
καὶ φυτικῆ δυνάμει κεχορηγημένα ἐπὶ

τῆ ἰσημερινῆ κύκλῃ κατὰ κάθετον ἰσά-
μενος χ κατ' εὐθεΐαν θερμαίνων τὰ ὑ-
φήλιον τῆ ἐκπομπῆ τῶν ἑαυτῆ ζωηρῶν
ἀκτίνων, τινὶ διψαλέῳ θρυαλλιδίῳ τε χ
λυχνιδίῳ ἀμαυρῶς λάμπουντι περιττότε-
ρον δὲ χ ἔτι ἀτοπώτερον δόξειεν, ἀνί-
σως ἤθελα ἐπιχειριῶν δι' εὐφήμῃ γλώσ-
σης ἀγαγεῖν τὰ προτερήματά τε χ με-
γαλεργήματα τῆς ὙΜΕΤΕΡΑΣ σο-

φω-

φωτάτης Πανιερότητος τῆς σχεδόν ὀλί-
γης τοιάτης, ἢ μᾶλλον εἶπεν ἕδενά ὁ-
μοίου ἐχέσης· μαρτυρεῖ μου δὲ τῷ Λά-
γῳ, ἵνα τὰ λοιπὰ, ὡς παλαιὰ ἀφήσω,
τὰ πρόσφατα ἐν τῷ Μπελιγραδίῳ ἐπὶ
τῷ παρελθόντος πολέμου ὑπὸ ΣΟΥ΄
πεπραγμένα, τῶν χριστιανῶν κινδυνευόν-
των ἐν τῷ Φρερίῳ κεκλεισμένων ἀναιρε-
θῆναι ὑπὸ τῶν βαρβάρων τε καὶ ἀλαζόνων

καὶ

καὶ διὰ τῆς ΣΗΨ πολιτικῆς φρο-
νήσεως τούτῃ ἀπαλαχθέντων. ταύ-
τῃν ΣΟΥ ἢ τῇν φρόνησιν το βάρβαρον
ἠγάσθη, καὶ εἰς τὸ πρὸς ΣΕ' σέβας πρὸς
τράπη· τί λέγω τὸ βάρβαρον; ὅταν καὶ
παρ' αὐτοῖς τοῖς φρονιμωτάτοις τε καὶ συ-
νετωτάτοις τῶν Γερμανῶν ἀνδράσι, καὶ παρὰ
αὐτῶ τῶ Βασιλεῖ μεγάλως ἐτιμήσῃ, καὶ θαύ-
ματος ὑπὸ πάντων ἠξιώσῃ· ἐσόλισαι γὰρ

αθ-

σοφία τε καὶ φρονήσει καὶ τοῖς λοιποῖς φυσικοῖς τε καὶ προαιρετικοῖς προτερήμασιν, λειμῶνος ἀειθαλεσάτα δίκην.

Ταῦτα ἔν καὶ τὰ τοιαῦτα προτερήματα Α΄ΥΤΗΨ καὶ πλεονεκτήματα, ἔ μὴν δὲ καὶ μεγάλουργήματα, τολμηρὸν μὲ ἔκαμαν, σοφώτατε Δέσποτα! εἰς τὸ νὰ προσφέρω, καὶ νὰ ἀναΐξω τῆτο τὸ λο-

γι-

γικόν σύγγραμμα τῆ σοφωτάτη ἐκείνου
διδασκάλου Σεγδερεῆ τῆ Γωαννίτε, ΣΟΙ΄
τῷ κηδεμόνι τῆ τῆ δυσυχῆς γένεος καλ-
λωπισμῆ, ὡς πρὸς τὴν ὠφέλειαν αὐτῆ
ἀφορῶν. Πάντοτε γὰρ ἀπανταχῆ δι-
δάσκωντε, καὶ ἐπισατῶν, ἐπισκοπῶντε, καὶ
ἀρχιερατεύων ἐλάμπρυνες, καὶ λαμπρύ-
θεις αὐτὸ τῷ ἀεννάῳ φωτὶ τῆς ΣΗ΄Σ

σα

σοφίας, ἧ καταρδεύεις αὐτὸ τοῖς ΣΟΓΣ
ἀνεξαντλήτοις νάμασι.

Δέξαι τοιγαρῶν, πανιερώτατε δέ-
σποτα! εὐμενῶς τὴν βίβλον ταντηνὶ,
ΣΟΙ' προσφερομένην, καὶ τοῖς ΣΟΓΣ
ποσὶ παρατιθεμένην, ὡς πρὸς τὴν κοι-
νὴν ὠφέλειαν τῆ γένεος ἀφορῶσαν, θάλ-
πων αὐτὴν τοῖς, οἷς κεχωρήγησαι πλεο-

νε-

νεκτῆμασιν, ἵνα ἀνεπηρέασως διατηρῆται
καὶ διαφυλάττεται ὑπὸ τῆν σκέπην τῆς.
ΥΨΗΛΟΤΕΡΑΣ πανιερότητος ἔσα, ἧς εἰ-
μίτε, καὶ ἔσομαι

ἑυτελέστατος δῆλος

Γεώργιος Καρατζῆς
ὁ ἐκ Κύπρου.

ΤΩ, ΦΙΛΟΛΟΓΩ, ΑΝΑ-
ΓΝΩΣΤΗ!

Καθώς ένας ποταμός, ὃ φιλόμυσε Ἀναγνώ-
σα! δὲν ἔμπορεῖ νὰ πληθῆσῃ ἀπὸ πολ-
λὰ νερά διὰ νὰ αὐξήσῃ τὰ ρεύματά του, ἔ-
πολλὸς νὰ πλημμυρήσῃ εἰς τὰς πεδιάδας,
διὰ νὰ τὰς ποτίσῃ μὲ τὴν ὑγραυτικὴν τὴν δύ-
ναμιν, ὅπῃ μετὰ καιρὸν νὰ ἀναθάλλῃ, ἔ νὰ πρα-
σινίσῃ, ἔ ἐπομένως καὶ πραξενήσῃ μίαν τερπνὴν
μὲν θεωρίαν εἰς τὴν ὄρκα, ἀναγκάικν δὲ βο-
σχὴν εἰς ὅλα τὰ αἰθῆσειτε ἔ ζωῆ πεπρωκι-
σμένα τε ἔ ἐσολισμένα, ἀνίσως δὲν ἔθελαν εἰσ-
ρεύσῃ εἰς αὐτὸν ἀπὸ διάφορα μέρη διάφοροι
δύα-

ῥυακές τε καὶ ῥυάκια· τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἕνα γένος ἀδύνατον εἶναι νὰ πλετήτῃ ἀπὸ διαφο- ρεστε καὶ πολλάς ἐπισήμας καὶ μαθήσεις, διὰ νὰ φωτιοῦν, καὶ φωτιοῦν νὰ φωτίσῃ καὶ τὸς ἐν σκότει ἐυρισκομένους, οἵτινες φωτιοῦντες νὰ διευ- θύνωνται καὶ αὐτοὶ πρὸς ἀπόλαυσιν ἐκείνου τοῦ τέλους, πρὸς ὃ ὑπὸ τῆς φύσεως αὐτῆς προτρέ- πονται, δηλαδή εὐδαιμονίαν, ἀτίσως δὲν ἤθελαν εἰσρεύσει εἰς αὐτὸ διάφοροι ῥυακες καὶ ῥυάκια δηλαδή διάφορα βιβλία μικρά τε καὶ μεγάλα, ἀ- πὸ διαφορῆς συγγραφεῖς.

Τοιοῦτον ἔν ὄν καὶ τοῦτὶ τὸ ῥυάκιον, δηλαδή βιβλιάριον τὸ συγγραφθὲν ὑπὸ τῆ σοφωτάτε ἐκείνου Διδασκάλου Σηγουερῆ τῆ Ἰωαννίτε (τὸ ὅποιον εἶναι ἕνα μέσον, δι' ὃ οὐ ὁ νῆς τῆ ἀνθρώπου διευθύνεται πρὸς γνῶσιν τῆ ἀληθείας, καὶ ἀποφυ- γὴν τῆ ψεύδους, καὶ εἰσάγονται οἱ διδασκόμενοι, ὡς

εἰσα.

εἰσαγωγῆς αὐτῆ ὄντος, εἰς τὰ λοιπὰ μέρη
τῆς Φιλοσοφίας, δι ᾧ συντηρεῖται καὶ δια-
φυλάττεται κάθε Δημοκρατία καὶ Μοναρ-
χία, καὶ ἀκολούθως κάθε ἀνθρώπινος κοινωνία,)
ἠθέλησα ἰδίως με ἀναλώμασι διὰ τύπων αὐ-
τὸ ἐκδῶναι τοῖς φιλομέσοις Ἑλλησιν, ἵνα ἀπάλ-
λάξω αὐτὸς ἀπὸ τῆς πολλῆς τῆς ἀντιγραφῆς
πόνου, καὶ ἀπὸ τῶν πολλῶν σφάλματα, ὅπερ ἀπ'
αὐτῆν, ὡς εἶκος, προέρχονται, ἐπειδὴ καὶ εἰς ὅ-
λα σχεδὸν τὰ φροντιστήρια τῆς Ἑλλάδος ἐρμη-
τεύεται τε καὶ ἀναπτύσσεται.

Δεχθῆτέ το λοιπόν, ὡ φιλόλογοι Ἑλλη-
νες, ἀπόγονοι ἐκείνων τῶν πάλαι περιφήμων, καὶ ἐν
ὧδῃ ποιητῶν μυρίᾳ, ἀνδρῶν! φιλοφρόνως, καὶ συν-
δράμετε με τὴν ταχεῖαν ἡμῶν αὐτῆ ὤνησιν, διὰ να
λάβω καὶ ἐγὼ προθυμίαν μεγαλητέραν εἰς τὸ
να ἐκδώσω καὶ ἄλλα, ὅπερ να ἀποβλέπην εἰς ὡ-
ραϊ-

ἑκείσμων τε καὶ ὠφέλειαν τῆς δυστυχῆς ἡμῶν γένους,
τὸ ὅπθιον ἀπεσῆρεται παντὸς κάλλος, ἕως τοῖς
πᾶσι πρόδηλον ὄν, καὶ τῷ τυραννικῷ τῆ βαρβάρου
ζυγῷ καθυποβέβληται.

ἔρρωσθε.

1792. ἔτει

Νοεμβρίου 12.

ἐν Βιδύνη.

Ἰωάννης Καρατζᾶς

ὁ Κύπριος.